

PROGRAMACIÓN DIDÁCTICA LOMLOE

Centro educativo

Código	Centro	Concello	Ano académico
15015743	IES Arcebispo Xelmírez I	Santiago de Compostela	2024/2025

Área/materia/ámbito

Ensinanza	Nome da área/materia/ámbito	Curso	Sesións semanais	Sesións anuais
Educación secundaria obrigatoria	Lingua estranxeira - Alemán	4º ESO	3	105

Réxime

Réxime xeral-ordinario

Contido	Páxina
1. Introducción	3
2. Obxectivos e súa contribución ao desenvolvemento das competencias	5
3.1. Relación de unidades didácticas	6
3.2. Distribución currículo nas unidades didácticas	8
4.1. Concrecións metodolóxicas	18
4.2. Materiais e recursos didácticos	19
5.1. Procedemento para a avaliación inicial	20
5.2. Criterios de cualificación e recuperación	20
6. Medidas de atención á diversidade	22
7.1. Concreción dos elementos transversais	23
7.2. Actividades complementarias	23
8.1. Procedemento para avaliar o proceso do ensino e a practica docente cos seus indicadores de logro	24
8.2. Procedemento de seguimento, avaliación e propostas de mellora	25
9. Outros apartados	26

1. Introducción

1. O Instituto de Educación Secundaria Arcebispo Xelmírez I, xunto cos IES Salvador de Madariaga (da Coruña), Lucus Augusti (de Lugo), Sánchez Cantón (de Pontevedra) e Otero Pedraio (de Ourense), é un dos cinco institutos históricos do país,

e o segundo máis antigo. Creouse en 1845, coincidindo co chamado plan Pidal, é dicir, co Real decreto atendendo a necesidade de organizar do modo máis conveniente a instrución pública do reino na parte relativa aos ensinos secundario e superior

(Gaceta de Madrid, 25 de setembro de 1845). Nos primeiros tempos compartiu profesorado e aulas coa universidade. Tivo varias denominacións, e en 1942 pasou a chamarse Instituto Nacional de Segunda Ensinanza Arcebispo Xelmírez.

O instituto tivo a súa primeira localización no Pazo de San Xerome, onde actualmente se atopa a reitoría da Universidade de Santiago de Compostela. Despois mudouse para a praza de Mazarelos, que moita xente aínda coñece como praza do Instituto,

para o edificio que hoxe ocupa a Facultade de Filosofía da USC. En 1965 trasladouse para o edificio que desde 1984 alberga os servizos centrais da Administración da Xunta de Galicia, en San Caetano. A sede actual do instituto atópase na avenida das

Burgas, no Campus Vida da USC, e consta de dous edificios: aquel onde se atopan a aula magna, as aulas, os laboratorios, as bibliotecas (a xeral e mais a antiga, que posúe un fondo duns 7.000 volumes do histórico Instituto de Santiago), os despachos

dos departamentos e do equipo directivo, a oficina administrativa, a conserxaría, o laboratorio-museo (unha mostra do material científico de segundo ensino do século XIX, que contén máis de 450 pezas ou pequenas coleccións que formaron parte do

laboratorio de Química e dos gabinetes de Física e de Historia natural do Instituto de Santiago), o arquivo histórico e mais a cafetería; e o edificio onde se atopan o salón de actos e o pavillón de deportes.

No instituto cursan os seus estudos algo menos de 1.000 alumnas e alumnos, que proceden maioritariamente de familias cun nivel de renda medio, con ingresos procedentes do sector terciario. Dous terzos do alumnado é de extracción urbana, mentres o

resto procede do ámbito rural e de concellos limítrofes.

O claustro está composto por uns 85 profesores, que forman parte de 20 departamentos didácticos.

O equipo directivo está formado polo director, o vicedirector, o secretario, a xefa de estudos diurnos e mais a xefa de estudos nocturnos. O cadro do persoal de administración e servizos está composto por 11 persoas, e existe tamén unha asociación de nais e pais do alumnado.

O consello escolar está composto polo director, o secretario, as xefas de estudos, sete representantes do profesorado, tres representantes das nais e dos pais do alumnado, catro representantes do alumnado, un representante do persoal administrativo e

de servizos e un representante do Concello de Santiago de Compostela.

Para potenciar o uso da lingua galega, o instituto conta cun equipo de dinamización lingüística integrado por tres profesores, tres alumnos e un membro do persoal de administración e servizos.

2. O incremento das relacións internacionais por motivos educativos, laborais, profesionais, culturais, turísticos e de acceso aos medios de comunicación, entre outros, fai que o coñecemento de linguas estranxeiras sexa unha necesidade crecente na

sociedade actual. Ademais, o desenvolvemento de novas tecnoloxías converte as linguas estranxeiras nun instrumento indispensable para a inserción no mundo laboral e a comunicación en xeral.

O dominio de linguas estranxeiras implica a posibilidade de acceder a outras culturas, costumes e idiosincrasias ao tempo que facilita e fomenta as relacións interpersoais, favorece unha formación integral do individuo mediante o desenvolvemento do

respecto a outros países, aos seus falantes e ás súas culturas, e permite comprender mellor a lingua propia.

A integración na Unión Europea de países con falantes de linguas diversas tamén fai preciso o coñecemento de linguas estranxeiras para facilitar a comunicación entre os membros desta ampla comunidade. Neste contexto, recoñécese o papel das

linguas estranxeiras como elemento clave na construción da identidade europea: unha identidade plurilingüe e multicultural, así como un dos factores que favorece a libre circulación das persoas e facilita a cooperación cultural, económica, técnica e

científica entre os países.

Todas estas razóns levan a considerar a necesidade de que o alumnado da educación secundaria obrigatoria remate

os seus estudos co coñecemento de, polo menos, dúas linguas diferentes das propias. O alumnado que acceda ao bacharelato debe

levar, polo tanto, unha bagaxe de coñecemento da lingua estranxeira que lle permita desenvolverse en situacións habituais de comunicación. Nesta etapa é necesario fomentar máis a autonomía do alumnado, xa que as necesidades e os intereses de futuro

de cada alumno estarán xa perfilados con maior precisión.

De modo que a aprendizaxe da lingua estranxeira no bacharelato suporá, por unha banda, a prolongación e a consolidación do que xa se coñece e, por outra banda, un desenvolvemento de capacidades máis especializadas en función dos intereses

profesionais e académicos que guiarán o futuro laboral do alumno.

O Consello de Europa insiste na necesidade de que as persoas desenvolvan competencias suficientes para relacionarse con outros membros dos países europeos. En consecuencia, estima que se lle debe dar un novo pulo ao ensino de idiomas que

axude a desenvolver a idea de cidadanía europea e recomenda a adquisición dun certo nivel de competencia comunicativa en máis dunha lingua estranxeira durante a etapa da educación secundaria obrigatoria. Na etapa posterior do bacharelato débense

desenvolver aínda máis os mecanismos que lle permitan ao alumnado continuar a aprendizaxe de idiomas durante a vida adulta. Por este motivo, o Consello de Europa establece un Marco común europeo de referencia para a aprendizaxe, o ensino e a

avaliación das linguas, onde indica que, para desenvolver progresivamente a competencia comunicativa nunha determinada lingua, o alumnado debe ser quen de levar a cabo unha serie de tarefas de comunicación. Estas tarefas configuran un conxunto

de accións que teñen unha finalidade comunicativa concreta dentro dun ámbito específico. Para a súa realización actívase a competencia comunicativa, póñense en xogo diversas estratexias e utilízanse diferentes destrezas lingüísticas e discursivas de

forma contextualizada. As destrezas que se desenvolverán serán: produtivas (expresión oral e escrita), receptivas (comprensión oral e escrita e interpretación de códigos non verbais) e baseadas sobre a interacción ou a mediación.

Xunto co exposto anteriormente, o proceso de ensino e aprendizaxe de linguas estranxeiras contribuirá á formación educativa do alumnado desde unha perspectiva global que favoreza o desenvolvemento da súa personalidade, a integración social, as

posibilidades de acceso a datos de interese, etc. Na etapa educativa do bacharelato, os idiomas utilizaranse especialmente para promover a formación intelectual e para acceder a informacións específicas propias doutras áreas de coñecemento, que lle

permitan ao alumnado estar en contacto cos cambios permanentes no saber científico, humanístico e tecnolóxico.

Deste xeito, a educación secundaria obrigatoria propiciará que os alumnos que hoxe se están a formar coñezan formas de vida e de organización social diferentes das nosas, melloren a súa capacidade de empatía, diversifiquen as súas canles de información

e establezan relacións caracterizadas pola tolerancia social e cultural, mentres o bacharelato propiciará que o avance no coñecemento contribúa a ampliar o horizonte de cada alumno, a que afonde no achegamento a formas de vida e de organización

social diferentes das nosas, a intercambiar opinións sobre problemas que se comparten internacionalmente, a diversificar os seus intereses profesionais e a consolidar valores sociais que favorezan o encontro nun mundo onde a comunicación

internacional está cada vez máis presente.

3. Se un dos obxectivos do bacharelato é expresarse con fluidez e corrección nunha ou máis linguas estranxeiras, a materia de Alemán, concretamente, contribúe á adquisición das distintas competencias clave no bacharelato e, de forma directa, participa

na consecución da competencia plurilingüe, que implica o uso das distintas linguas de forma apropiada e eficaz para a aprendizaxe e a comunicación. O plurilingüismo integra, non só a dimensión comunicativa, senón tamén os aspectos históricos

e interculturais que conducen o alumnado a coñecer, valorar criticamente e respectar a diversidade lingüística e cultural e que contribúen a que poida exercer unha cidadanía independente, activa e comprometida cunha sociedade democrática. En

consonancia con este enfoque, a materia de Alemán na etapa do bacharelato ten como obxectivo principal a adquisición da competencia comunicativa na lingua alemá, de modo que lle permita ao alumnado comprender, expresarse e interactuar en

alemán con eficacia, fluidez e corrección, así como o enriquecemento e a expansión da súa conciencia intercultural.

2. Obxectivos e súa contribución ao desenvolvemento das competencias

Obxectivos	CCL	CP	STEM	CD	CPSAA	CC	CE	CCEC
OBX1 - Comprender e interpretar o sentido xeral e os detalles máis relevantes de textos expresados de forma clara e na lingua estándar, buscando fontes fiables e facendo uso de estratexias como a inferencia de significados, para responder a necesidades comunicativas concretas.	2-3	1-2	1	1	5			2
OBX2 - Producir textos orixinais, de extensión media, sinxelos e cunha organización clara, usando estratexias tales como a planificación, a compensación ou a autorreparación, para expresar de forma creativa, adecuada e coherente mensaxes relevantes e responder a propósitos comunicativos concretos.	1	1-2	1	2	5		1	3
OBX3 - Interactuar con outras persoas con crecente autonomía, usando estratexias de cooperación e empregando recursos analóxicos e dixitais, para responder a propósitos comunicativos concretos en intercambios respectuosos coas normas de cortesía.	5	1-2	1	3	3	3		
OBX4 - Mediar en situacións cotiás entre distintas linguas, usando estratexias e coñecementos sinxelos orientados a explicar conceptos ou simplificar mensaxes, para transmitir información de maneira eficaz, clara e responsable.	5	1-2-3	1		1-3	1-3		1
OBX5 - Ampliar e usar os repertorios lingüísticos persoais entre distintas linguas, reflexionando de forma crítica sobre o seu funcionamento e tomando conciencia das estratexias e coñecementos propios, para mellorar a resposta a necesidades comunicativas concretas.		2	1	2	1-5			
OBX6 - Valorar criticamente e adecuarse á diversidade lingüística, cultural e artística a partir da lingua estranxeira, identificando e compartindo as semellanzas e as diferenzas entre linguas e culturas, para actuar de forma empática e respectuosa en situacións interculturais.	5	3			1-3	3		1

Descrición:

3.1. Relación de unidades didácticas

UD	Título	Descrición	% Peso materia	Nº sesións	1º trim.	2º trim.	3º trim.
1	Wie schmeckt's?	Comidas típicas, costumes culinarios e hábitos de alimentación nos países de fala alemá Comparación de comidas e alimentación entre Galicia e os países de fala alemá Petición e ofrecemento de información e expresión de gustos e preferencias de alimentación Descrición de calidades físicas e abstractas de comidas e bebidas Expresión de peticións e gustos nun restaurante Descrición de receitas e da súa elaboración Léxico relacionado con comidas, bebidas, medidas e cantidades, receitas, comidas típicas, comer nun restaurante Adxectivos para cualificar a comida e a bebida As preposicións de dativo Repaso das formas de dativo en determinantes e posesivos A estrutura ich hätte gern A entoación	17	18	X		
2	Leseratten	Rexistro, fórmulas e estilos axeitados á situación de comunicación: a historia de suspense Elementos socioculturais que se presentan nos textos: a fórmula de cortesía (vostede, vostedes) entre o profesorado e o alumnado en Alemaña Descrición de actividades e situacións Formulación de hipóteses e suposicións Léxico relacionado coas historias de suspense O Präteritum dos verbos modais Repaso do Präteritum dos verbos sein e haben Repaso de interrogativos A entoación	16	17	X		
3	"Geld regiert die Welt"	Coñecemento e comparación de diferentes formas de representar o valor dos cartos noutras culturas Comparación das formas de obter cartos (propinas e traballos) da xente moza nos países de lingua alemá coas do noso país A confianza entre pais e fillos Refráns e modismos en alemán sobre os cartos. Equivalentes en galego Valoración da lingua alemá como medio de comunicación Descrición de actividades e traballos axeitados para a xente moza	17	18		X	

UD	Título	Descrición	% Peso materia	Nº sesións	1º trim.	2º trim.	3º trim.
3	"Geld regiert die Welt"	Petición e ofrecemento de información sobre a paga, o aforro e o traballo da xente moza Expresión da vontade e da finalidade Expresión de opinións, acordo e desacordo e réplica Léxico relacionado co mundo dos cartos, a paga, o aforro e os traballos para a xente moza A oración subordinada con damit O conector trotzdem Os interrogativos Wofür? e Für wen? Repaso das preposicións temporais A entoación e a pronuncia	17	18		X	
4	Dies und das	Festas populares e celebracións habituais nos países de fala alemá O tempo. Semellanzas e diferenzas entre Galicia e Alemaña Descrición sinxela de actividades e festas populares Narración de acontecementos estando de viaxe Petición e ofrecemento da información Formulación de hipóteses Estabelecemento e mantemento da comunicación e organización do discurso Léxico relacionado coas celebracións e as festas populares nos países de fala alemá e co outras do mundo Léxico relacionado co tempo e co clima As estruturas formal e informal nunha postal A estrutura nicht (nur)... sondern (auch) Repaso da posición do verbo na oración e da conxugación vergal. Corrección de erros A entoación e a pronuncia	16	17		X	
5	Talente gesucht	Comparación entre os diferentes concursos televisivos dos países de fala alemá e os de Galicia Recoñecemento do rexistro e mais das fórmulas e estilos axeitados á situación de comunicación Respecto polos gustos e as opinións dos demais e comprensión de distintas perspectivas socioculturais Valoración da lingua alemá como medio de comunicación e recoñecemento de elementos socioculturais nos textos orais Descrición de actividades e calidades físicas e abstractas de persoas Expresión de interese, aprobación ou desacordo Formulación de desexos e ideas de futuro Estabelecemento e mantemento da comunicación e organización do discurso	17	18			X

UD	Título	Descrición	% Peso materia	Nº sesións	1º trim.	2º trim.	3º trim.
5	Talente gesucht	Léxico relacionado con capacidades e calidades A declinación do adxectivo en dativo O pronome interrogativo <i>welch</i> O verbo <i>werden</i> A entoación e a pronuncia	17	18			X
6	Heute hier, morgen dort	Aspectos típicos dos países de fala alemá Intercambios escolares. Residir e estudar nun país estranxeiro Descrición de costumes, lugares e actividades Narración de experiencias e acontecementos puntuais Petición e ofrecemento da información, consellos, opinións e puntos de vista Expresión da vontade e do interese Formulación de suxestións Estabelecemento e mantemento da comunicación e organización do discurso Léxico relacionado cos intercambios escolares e as cousas típicas doutros países As interrogativas indirectas Os indefinidos (<i>alle, viele, jemand, etc.</i>) Distinción dos acentos dos estranxeiros A entoación e a pronuncia	17	17			X

3.2. Distribución currículo nas unidades didácticas

UD	Título da UD	Duración
1	Wie schmeckt's?	18

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.1 - Extraer e analizar o sentido global e as ideas principais, e seleccionar información pertinente de textos orais, escritos e multimodais sobre temas cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, expresados de forma clara e na lingua estándar a través de diversos soportes.	Comprende mensaxes orais e escritas relacionadas coas actividades da aula: preguntas, comentarios, diálogos. Comprende da información global e as ideas principais en textos de diferente tipoloxía. Comprende de información específica en textos sobre costumes e hábitos de alimentación .	PE	40

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.5 - Redactar e difundir textos de extensión media con aceptable claridade, coherencia, cohesión, corrección e adecuación á situación comunicativa proposta, á tipoloxía textual e ás ferramentas analóxicas e dixitais utilizadas, sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, respectando a propiedade intelectual e evitando o plaxio.	Valora a corrección formal de mensaxes escritas. Produce textos con léxico adecuado e elementos de cohesión para relacionar ideas. Utiliza o rexistro axeitado para o lector a quen vai dirixido o texto . Mostra interese pola presentación coidada.		
CA1.4 - Expresar oralmente textos sinxelos, estruturados, comprensibles, coherentes e adecuados á situación comunicativa sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximo á experiencia do alumnado, co fin de describir, narrar, argumentar e informar, en diferentes soportes, utilizando recursos verbais e non verbais, así como estratexias de planificación, control, compensación e cooperación.	Expresa a mensaxe con claridade e coherencia estruturándoa axeitadamente. Reaxusta a tarefa ou a mensaxe tras valorar as dificultades e os recursos dispoñíbeis Saca proveito dos coñecementos previos Compensa as carencias lingüísticas mediante procedementos paralingüísticos ou paratextuais.		
CA1.6 - Seleccionar, organizar e aplicar coñecementos e estratexias para planificar, producir, revisar e cooperar na elaboración de textos coherentes, cohesionados e adecuados ás intencións comunicativas, ás características contextuais, aos aspectos socioculturais e á tipoloxía textual, usando os recursos físicos ou dixitais máis adecuados en función da tarefa e das necesidades da interlocutora ou do interlocutor potencial a quen se dirixe o texto.	Mobiliza e coordina as propias competencias xerais e comunicativas para realizar eficazmente a tarefa. Localiza e usa adecuadamente recursos lingüísticos ou temáticos. Usa estratexias básicas no proceso de composición escrita (planificación, textualización e revisión).	TI	60
CA3.1 - Actuar de forma apropiada, empática e respectuosa en situacións interculturais, construíndo vínculos entre as diferentes linguas e culturas, rexeitando calquera tipo de discriminación, prexuízo e estereotipo en contextos comunicativos cotiáns, e propoñendo vías de solución para aqueles factores socioculturais que dificulten a comunicación.	Coñece comidas típicas, costumes culinarios e hábitos de alimentación nos países de fala alemá. Compara comidas e alimentación entre Galicia e os países de fala alemá. Valora a lingua alemá como medio de comunicación. Recoñece elementos socioculturais nos textos orais.		

Lenda: IA: Instrumento de Avaliación, %: Peso orientativo; PE: Proba escrita, TI: Táboa de indicadores

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - Estratexias de uso común para a planificación, execución, control e reparación da comprensión, a produción e a coprodución de textos orais, escritos e multimodais. - Funcións comunicativas de uso común adecuadas ao ámbito e ao contexto comunicativo: saudar e despedirse, presentar e presentarse; describir persoas, obxectos, lugares, fenómenos e acontecementos; situar eventos no tempo; situar obxectos, persoas e lugares no espazo; pedir e intercambiar información sobre cuestións cotiáns; dar e pedir instrucións, consellos e ordes; ofrecer, aceptar e rexeitar axuda, proposicións ou suxestións; expresar parcialmente o gusto ou o interese e as emocións; narrar acontecementos pasados, describir situacións presentes e enunciar sucesos futuros; expresar a opinión, a posibilidade, a capacidade, a obriga e a prohibición; expresar argumentacións sinxelas; realizar hipótese e suposicións; expresar a incerteza e a dúbida; reformular e resumir. - Léxico de uso común e de interese para o alumnado, relativo á identificación persoal, relacións interpersoais, lugares e contornas, lecer e tempo libre, saúde e actividade física, vida cotiá, vivenda e fogar, clima e contorna natural, tecnoloxías da información e da comunicación, sistema escolar e formación. - Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e significados e intencións comunicativas xerais

Contidos

- asociados aos devanditos patróns.
- Convencións ortográficas de uso común e significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos.
- Aspectos socioculturais e sociolingüísticos de uso común relativos á vida cotiá, ás condicións de vida e ás relacións interpersoais; convencións sociais de uso común; linguaxe non verbal, cortesía lingüística e etiqueta dixital; cultura, normas, actitudes, costumes e valores propios de países onde se fala a lingua estranxeira.

UD	Título da UD	Duración
2	Leseratten	17

Craterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.2 - Interpretar e valorar o contido e os trazos discursivos de textos progresivamente máis complexos propios dos ámbitos das relacións interpersoais, dos medios de comunicación social e da aprendizaxe, así como de textos literarios adecuados ao nivel de madurez do alumnado.	Mobiliza información previa nas tarefas encomendadas. Identifica o tipo de texto. Formula hipóteses sobre contido e contexto. Alcanza a comprensión dos textos a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paralingüísticos	PE	40
CA1.5 - Redactar e difundir textos de extensión media con aceptable claridade, coherencia, cohesión, corrección e adecuación á situación comunicativa proposta, á tipoloxía textual e ás ferramentas analóxicas e dixitais utilizadas, sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, respectando a propiedade intelectual e evitando o plaxio.	Localiza e usa adecuadamente recursos lingüísticos. Utiliza estratexias básicas no proceso de composición escrita (planificación, textualización e revisión). Expresa a mensaxe con claridade e coherencia estruturándoa axeitadamente e axustándose ao modelos e fórmulas de cada tipo de texto.		
CA1.4 - Expresar oralmente textos sinxelos, estruturados, comprensibles, coherentes e adecuados á situación comunicativa sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximo á experiencia do alumnado, co fin de describir, narrar, argumentar e informar, en diferentes soportes, utilizando recursos verbais e non verbais, así como estratexias de planificación, control, compensación e cooperación.	Inicia e mantén relacións persoais e sociais na clase. É quen de explicar motivos e argumentar. Describe actividades e situacións. Formula hipóteses e suposicións. Estabelece e mantén a comunicación e organiza o discurso.	TI	60
CA2.1 - Comparar e argumentar as similitudes e diferenzas entre distintas linguas reflexionando de maneira progresivamente autónoma sobre o seu funcionamento.	Emprega e activa os coñecementos da propia lingua e doutras linguas estranxeiras para realizar paralelismos e asociacións co léxico e as estruturas alemás.		

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA3.2 - Valorar criticamente en relación cos dereitos humanos e adecuarse á diversidade lingüística, cultural e artística propia de países onde se fala a lingua estranxeira, favorecendo o desenvolvemento dunha cultura compartida e unha cidadanía comprometida coa sustentabilidade e cos valores democráticos.	Valora a lingua alemá como medio de comunicación. Recoñece elementos socioculturais que se presentan nos textos orais: a fórmula de cortesía (vostede, vostedes) entre o profesorado e o alumnado en Alemaña.		

Lenda: IA: Instrumento de Avaliación, %: Peso orientativo; PE: Proba escrita, TI: Táboa de indicadores

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - Coñecementos, destrezas e actitudes que permiten levar a cabo actividades de mediación en situacións cotiás. - Funcións comunicativas de uso común adecuadas ao ámbito e ao contexto comunicativo: saudar e despedirse, presentar e presentarse; describir persoas, obxectos, lugares, fenómenos e acontecementos; situar eventos no tempo; situar obxectos, persoas e lugares no espazo; pedir e intercambiar información sobre cuestións cotiás; dar e pedir instrucións, consellos e ordes; ofrecer, aceptar e rexeitar axuda, proposicións ou suxestións; expresar parcialmente o gusto ou o interese e as emocións; narrar acontecementos pasados, describir situacións presentes e enunciación sucesos futuros; expresar a opinión, a posibilidade, a capacidade, a obriga e a prohibición; expresar argumentacións sinxelas; realizar hipótese e suposicións; expresar a incerteza e a dúbida; reformular e resumir. - Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e significados e intencións comunicativas xerais asociados aos devanditos patróns. - Convencións ortográficas de uso común e significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos. - Convencións e estratexias conversacionais de uso común, en formato síncrono ou asíncrono, para iniciar, manter e terminar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións, reformular, comparar e contrastar, resumir, colaborar, debater etc. - Respecto da propiedade intelectual e dereitos de autor sobre as fontes consultadas e contidos utilizados. - Estratexias e técnicas para responder eficazmente e con niveis crecentes de fluidez, adecuación e corrección a unha necesidade comunicativa concreta a pesar das limitacións derivadas do nivel de competencia na lingua estranxeira e nas demais linguas do repertorio lingüístico propio. - Estratexias de uso común para identificar, organizar, reter, recuperar e utilizar creativamente unidades lingüísticas (léxico, morfosintaxe, patróns sonoros etc.) a partir da comparación das linguas e variedades que conforman o repertorio lingüístico persoal. - Estratexias e ferramentas de uso común para a autoavaliación, a coavaliación e a autorreparación, analóxicas e dixitais, individuais e cooperativas. - Comparación entre linguas a partir de elementos da lingua estranxeira e outras linguas: orixe e parentescos. - Estratexias de uso común de detección e actuación ante usos discriminatorios da linguaxe verbal e non verbal.

UD	Título da UD	Duración
3	"Geld regiert die Welt"	18

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
--------------------------------	-------------------------------	-----------	----------

Craterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.1 - Extraer e analizar o sentido global e as ideas principais, e seleccionar información pertinente de textos orais, escritos e multimodais sobre temas cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, expresados de forma clara e na lingua estándar a través de diversos soportes.	Identifica o tipo de texto e o sentido xeral e relevante en textos orais e escritos sobre os cartos, os traballos para a xente moza e mais a paga. Infire e formula hipóteses sobre significados e contido. Usa estratexias de comprensión de mensaxes orais.		
CA1.5 - Redactar e difundir textos de extensión media con aceptable claridade, coherencia, cohesión, corrección e adecuación á situación comunicativa proposta, á tipoloxía textual e ás ferramentas analóxicas e dixitais utilizadas, sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, respectando a propiedade intelectual e evitando o plaxio.	Produce textos, utilizando un léxico adecuado, con elementos de cohesión para relacionar ideas. Utiliza o rexistro axeitado. Coida a ortografía e os signos de puntuación. Mostra interese pola presentación coidada dos textos escritos.	PE	60
CA1.6 - Seleccionar, organizar e aplicar coñecementos e estratexias para planificar, producir, revisar e cooperar na elaboración de textos coherentes, cohesionados e adecuados ás intencións comunicativas, ás características contextuais, aos aspectos socioculturais e á tipoloxía textual, usando os recursos físicos ou dixitais máis adecuados en función da tarefa e das necesidades da interlocutora ou do interlocutor potencial a quen se dirixe o texto.	Mobiliza as propias competencias para realizar a tarefa (revisa o que sabe do tema, que pode ou quere dicir, etc.). Planifica, contextualiza e revisa as composicións escritas. Expresa a mensaxe con claridade e coherencia estruturándoa axeitadamente.		
CA1.3 - Seleccionar, organizar e aplicar as estratexias e coñecementos máis adecuados en cada situación comunicativa para comprender o sentido xeral, a información esencial e os detalles máis relevantes dos textos; inferir significados e interpretar elementos non verbais; e buscar, seleccionar e xestionar información veraz.	Mobiliza información previa sobre o tipo de tarefa e o tema para identificar o tipo de textos. Distingue o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais e os detalles relevantes nos textos.		
CA3.3 - Aplicar estratexias para defender e apreciar a diversidade lingüística, cultural e artística atendendo a valores ecosociais e democráticos e respectando os principios de xustiza, equidade e igualdade.	Aprehende diferentes formas de representar o valor dos cartos noutras culturas. Compara o acceso aos cartos da xente moza nos países de lingua alemá coas do noso país, e a confianza entre pais e fillos. Aprende refráns e modismos en alemán sobre os cartos. Equivalentes en galego	TI	40

Lenda: IA: Instrumento de Avaliación, %: Peso orientativo; PE: Proba escrita, TI: Táboa de indicadores

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - Funcións comunicativas de uso común adecuadas ao ámbito e ao contexto comunicativo: saudar e despedirse, presentar e presentarse; describir persoas, obxectos, lugares, fenómenos e acontecementos; situar eventos no tempo; situar obxectos, persoas e lugares no espazo; pedir e intercambiar información sobre cuestións cotiás; dar e pedir instrucións, consellos e ordes; ofrecer, aceptar e rexeitar axuda, proposicións ou suxestións; expresar parcialmente o gusto ou o interese e as emocións; narrar acontecementos pasados, describir situacións presentes e enunciar sucesos futuros; expresar a opinión, a posibilidade, a capacidade, a obriga e a prohibición; expresar argumentacións sinxelas; realizar hipótese e suposicións; expresar a incerteza e a dúbida; reformular e resumir. - Unidades lingüísticas de uso común e significados asociados ás devanditas unidades, tales como a expresión da entidade e as súas propiedades, cantidade e calidade, o espazo e as relacións espaciais, o tempo e as relacións

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - temporais, a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación, relacións lóxicas habituais. - Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e significados e intencións comunicativas xerais asociados aos devanditos patróns. - Convencións ortográficas de uso común e significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos. - Ferramentas analóxicas e dixitais de uso común para a comprensión, produción e coprodución oral, escrita e multimodal; e plataformas virtuais de interacción e colaboración educativa (aulas virtuais, videoconferencias, ferramentas dixitais colaborativas etc.) para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con falantes ou estudantes da lingua estranxeira. - Interese e iniciativa na realización de intercambios comunicativos a través de diferentes medios con falantes ou estudantes da lingua estranxeira.

UD	Título da UD	Duración
4	Dies und das	17

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.2 - Interpretar e valorar o contido e os trazos discursivos de textos progresivamente máis complexos propios dos ámbitos das relacións interpersoais, dos medios de comunicación social e da aprendizaxe, así como de textos literarios adecuados ao nivel de madurez do alumnado.	Identifica e comprende o tema de textos escritos sobre celebracións e festas populares e sobre o tempo, co apoio contextual que presentan. Iniciación á lectura autónoma de textos máis extensos relacionados cos seus intereses.	PE	20
CA1.7 - Planificar, participar e colaborar activamente, a través de diversos soportes, en situacións interactivas sobre temas cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, mostrando iniciativa, empatía e respecto pola cortesía lingüística e a etiqueta dixital, así como polas diferentes necesidades, ideas, inquietudes, iniciativas e motivacións das interlocutoras e dos interlocutores.	Participa en conversas informando sobre o tempo e as celebracións populares, mostrando respecto cara aos erros e as dificultades dos demais. Respecta a quenda de palabra. Valora a corrección formal na produción de mensaxes orais.		
CA1.8 - Seleccionar, organizar e utilizar estratexias adecuadas para iniciar, manter e terminar a comunicación, tomar e ceder a palabra, solicitar e formular aclaracións e explicacións, reformular, comparar e contrastar, resumir, colaborar, debater, resolver problemas e xestionar situacións comprometidas.	Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais Describe actividades e festas populares e anécdotas sinxelas. Pide e ofrece información e opinión. Formula hipóteses Estabelecemento e mantemento da comunicación e organización do discurso	TI	80

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.10 - Aplicar estratexias que axuden a crear pontes, faciliten a comunicación e sirvan para explicar e simplificar textos, conceptos e mensaxes, e que sexan adecuadas ás intencións comunicativas, ás características contextuais e á tipoloxía textual, usando recursos e apoios físicos ou dixitais en función das necesidades de cada momento.	Estrutura e expresa a mensaxe con claridade. Adecua o texto ao destinatario, ao contexto e ao canal. Reaxusta a tarefa ou a mensaxe tras valorar as dificultades e os recursos dispoñíbeis. Utiliza estratexias de comunicación para iniciar, manter e rematar a interacción.		
CA2.2 - Utilizar estratexias, recursos e coñecementos de mellora da súa capacidade de comunicar e de aprender a lingua estranxeira de forma creativa (combinándoos e xerando outros novos), con apoio doutros participantes e de soportes analóxicos e dixitais.	Compensa as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos, paralingüísticos ou paratextuais: Emprega sinónimos, parafrasea termos ou expresións, pide axuda, sinala obxectos, usa deícticos ou realizar xestos que aclaren o significado e usa sons extralingüísticos.		

Lenda: IA: Instrumento de Avaliación, %: Peso orientativo; PE: Proba escrita, TI: Táboa de indicadores

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - Estratexias e técnicas para a adquisición e o desenvolvemento da autoconfianza e da iniciativa. O erro como parte integrante do proceso de aprendizaxe. - Funcións comunicativas de uso común adecuadas ao ámbito e ao contexto comunicativo: saudar e despedirse, presentar e presentarse; describir persoas, obxectos, lugares, fenómenos e acontecementos; situar eventos no tempo; situar obxectos, persoas e lugares no espazo; pedir e intercambiar información sobre cuestións cotiás; dar e pedir instrucións, consellos e ordes; ofrecer, aceptar e rexeitar axuda, proposicións ou suxestións; expresar parcialmente o gusto ou o interese e as emocións; narrar acontecementos pasados, describir situacións presentes e enunciar sucesos futuros; expresar a opinión, a posibilidade, a capacidade, a obriga e a prohibición; expresar argumentacións sinxelas; realizar hipótese e suposicións; expresar a incerteza e a dúbida; reformular e resumir. - Modelos contextuais e xéneros discursivos de uso común na comprensión, produción e coprodución de textos orais, escritos e multimodais, breves e sinxelos, literarios e non literarios: características e recoñecemento do contexto (participantes e situación), expectativas xeradas polo contexto; organización e estruturación segundo o xénero e a función textual. - Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e significados e intencións comunicativas xerais asociados aos devanditos patróns. - Convencións ortográficas de uso común e significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos. - Convencións e estratexias conversacionais de uso común, en formato síncrono ou asíncrono, para iniciar, manter e terminar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións, reformular, comparar e contrastar, resumir, colaborar, debater etc. - Estratexias e técnicas para responder eficazmente e con niveis crecentes de fluidez, adecuación e corrección a unha necesidade comunicativa concreta a pesar das limitacións derivadas do nivel de competencia na lingua estranxeira e nas demais linguas do repertorio lingüístico propio. - Estratexias de uso común para identificar, organizar, reter, recuperar e utilizar creativamente unidades lingüísticas (léxico, morfosintaxe, patróns sonoros etc.) a partir da comparación das linguas e variedades que conforman o repertorio lingüístico persoal. - Expresións e léxico específico de uso común para intercambiar ideas sobre a comunicación, a lingua, a aprendizaxe e as ferramentas de comunicación e aprendizaxe (metalinguaxe). - Comparación entre linguas a partir de elementos da lingua estranxeira e outras linguas: orixe e parentescos.

UD	Título da UD	Duración
5	Talente gesucht	18

Craterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.1 - Extraer e analizar o sentido global e as ideas principais, e seleccionar información pertinente de textos orais, escritos e multimodais sobre temas cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, expresados de forma clara e na lingua estándar a través de diversos soportes.	Identifica o tema de textos escritos co apoio contextual que conteña e a intención do autor. Comprende a idea xeral e específica de diversos textos sobre os concursos de televisión e películas internacionais. Obtén información necesaria para a realización de tarefas específicas.	PE	40
CA1.5 - Redactar e difundir textos de extensión media con aceptable claridade, coherencia, cohesión, corrección e adecuación á situación comunicativa proposta, á tipoloxía textual e ás ferramentas analóxicas e dixitais utilizadas, sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximos á experiencia do alumnado, respectando a propiedade intelectual e evitando o plaxio.	Utiliza fórmulas lingüísticas asociadas a situacións concretas de comunicación: inicio e final de producións escritas Produce textos cohesionados, utilizando un léxico adecuado. Corrección ortográfica e presentación coidada.		
CA1.4 - Expresar oralmente textos sinxelos, estruturados, comprensibles, coherentes e adecuados á situación comunicativa sobre asuntos cotiáns, de relevancia persoal ou de interese público próximo á experiencia do alumnado, co fin de describir, narrar, argumentar e informar, en diferentes soportes, utilizando recursos verbais e non verbais, así como estratexias de planificación, control, compensación e cooperación.	Participa en conversas sobre concursos de televisión, da respostas espontáneas e respecta a quenda de palabra. Produce oralmente descricións, narracións e explicacións sobre acontecementos e contidos diversos, con cohesión e coherencia. Produce mensaxes orais con corrección.	TI	60
CA1.8 - Seleccionar, organizar e utilizar estratexias adecuadas para iniciar, manter e terminar a comunicación, tomar e ceder a palabra, solicitar e formular aclaracións e explicacións, reformular, comparar e contrastar, resumir, colaborar, debater, resolver problemas e xestionar situacións comprometidas.	Expresa a mensaxe con claridade e coherencia estruturándoa axeitadamente. Utiliza estratexias de comunicación para iniciar, manter e rematar a interacción. Adapta a tarefa tras valorar a súa dificultade: modifica palabras de significado parecido, parafrasea, pide axuda, sinala obxectos e xestícula.		
CA3.1 - Actuar de forma apropiada, empática e respectuosa en situacións interculturais, construíndo vínculos entre as diferentes linguas e culturas, rexeitando calquera tipo de discriminación, prexuízo e estereotipo en contextos comunicativos cotiáns, e propoñendo vías de solución para aqueles factores socioculturais que dificulten a comunicación.	Comprende a diferenza entre concursos televisivos dos países de fala alemá e os de Galicia. Recoñece o rexistro e mais as fórmulas e estilos axeitados á situación de comunicación. Respecta os gustos e as opinións dos demais e comprende distintas perspectivas socioculturais		

Lenda: IA: Instrumento de Avaliación, %: Peso orientativo; PE: Proba escrita, TI: Táboa de indicadores

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - Funcións comunicativas de uso común adecuadas ao ámbito e ao contexto comunicativo: saudar e despedirse, presentar e presentarse; describir persoas, obxectos, lugares, fenómenos e acontecementos; situar eventos no tempo; situar obxectos, persoas e lugares no espazo; pedir e intercambiar información sobre cuestións cotiás; dar e pedir instrucións, consellos e ordes; ofrecer, aceptar e rexeitar axuda, proposicións ou suxestións; expresar parcialmente o gusto ou o interese e as emocións; narrar acontecementos pasados, describir situacións presentes e enunciar sucesos futuros; expresar a opinión, a posibilidade, a capacidade, a obriga e a prohibición; expresar argumentacións sinxelas; realizar hipótese e suposicións; expresar a incerteza e a dúbida; reformular e resumir. - Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e significados e intencións comunicativas xerais asociados aos devanditos patróns. - Convencións ortográficas de uso común e significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos. - Recursos para a aprendizaxe e estratexias de uso común de procura e selección de información: dicionarios, libros de consulta, bibliotecas, recursos dixitais e informáticos etc. - A lingua estranxeira como medio de comunicación interpersoal e internacional, como fonte de información e como ferramenta de participación social e de enriquecemento persoal. - Estratexias de uso común para entender e apreciar a diversidade lingüística, cultural e artística, atendendo a valores ecosociais e democráticos.

UD	Título da UD	Duración
6	Heute hier, morgen dort	17

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.2 - Interpretar e valorar o contido e os trazos discursivos de textos progresivamente máis complexos propios dos ámbitos das relacións interpersoais, dos medios de comunicación social e da aprendizaxe, así como de textos literarios adecuados ao nivel de madurez do alumnado.	Identifica o tema de textos escritos co apoio contextual que conteña. Comprende a idea xeral e específica de diversos textos, en soporte papel e dixital, de interese xeral ou referidos a contidos do currículo.	TI	100
CA1.3 - Seleccionar, organizar e aplicar as estratexias e coñecementos máis adecuados en cada situación comunicativa para comprender o sentido xeral, a información esencial e os detalles máis relevantes dos textos; inferir significados e interpretar elementos non verbais; e buscar, seleccionar e xestionar información veraz.	Mobiliza información previa e identificación do tipo de texto. Comprende o sentido xeral e a información relevante. Formula hipóteses e usa estratexias de comprensión: contexto, palabras clave, anticipación de ideas, identificación da intención do emisor.		
CA1.4 - Expresar oralmente textos sinxelos, estruturados, comprensibles, coherentes e adecuados á situación comunicativa sobre asuntos cotiás, de relevancia persoal ou de interese público próximo á experiencia do alumnado, co fin de describir, narrar, argumentar e informar, en diferentes soportes, utilizando recursos verbais e non verbais, así como estratexias de planificación, control, compensación e cooperación.	Describe costumes, lugares e actividades. Narra experiencias e acontecementos puntuais. Expresa vontade e interese. Estabelece e mantén a comunicación e organiza axeitadamente o discurso.		

Criterios de avaliación	Mínimos de consecución	IA	%
CA1.9 - Inferir e explicar textos, conceptos e comunicacións breves e sinxelas en situacións nas que atender á diversidade, mostrando respecto e empatía polas interlocutoras e os interlocutores, así como polas linguas empregadas, participando na solución de problemas de intercomprensión e de entendemento na súa contorna, apoiándose en diversos recursos e soportes.	Participa en conversas e simulacións sobre intercambios escolares e a residencia no estranxeiro, mostrando respecto cara aos erros e as dificultades que poidan ter os demais. Amosa respecto polas diferenzas de opinión e comprensión. Recoñece elementos socioculturais nos textos.		
CA2.3 - Rexistrar e analizar os progresos e dificultades de aprendizaxe da lingua estranxeira, seleccionando as estratexias máis eficaces para superalos e consolidar a aprendizaxe, facéndoos explícitos e compartíndoos, por medio de actividades de planificación da propia aprendizaxe, autoavaliación e coavaliación, como as propostas no Portfolio europeo das linguas (PEL) ou nun diario de aprendizaxe	Ordena o vocabulario aprendido. Usa estratexias de comprensión oral e escrita. Emprega instrumentos e ferramentas de autoavaliación ("das kann ich") e o portfolio.		

Lenda: IA: Instrumento de Avaliación, %: Peso orientativo; PE: Proba escrita, TI: Táboa de indicadores

Contidos
<ul style="list-style-type: none"> - Funcións comunicativas de uso común adecuadas ao ámbito e ao contexto comunicativo: saudar e despedirse, presentar e presentarse; describir persoas, obxectos, lugares, fenómenos e acontecementos; situar eventos no tempo; situar obxectos, persoas e lugares no espazo; pedir e intercambiar información sobre cuestións cotiás; dar e pedir instrucións, consellos e ordes; ofrecer, aceptar e rexeitar axuda, proposicións ou suxestións; expresar parcialmente o gusto ou o interese e as emocións; narrar acontecementos pasados, describir situacións presentes e enunciar sucesos futuros; expresar a opinión, a posibilidade, a capacidade, a obriga e a prohibición; expresar argumentacións sinxelas; realizar hipótese e suposicións; expresar a incerteza e a dúbida; reformular e resumir. - Léxico de uso común e de interese para o alumnado, relativo á identificación persoal, relacións interpersoais, lugares e contornas, lecer e tempo libre, saúde e actividade física, vida cotiá, vivenda e fogar, clima e contorna natural, tecnoloxías da información e da comunicación, sistema escolar e formación. - Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e significados e intencións comunicativas xerais asociados aos devanditos patróns. - Convencións ortográficas de uso común e significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos. - Convencións e estratexias conversacionais de uso común, en formato síncrono ou asíncrono, para iniciar, manter e terminar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións, reformular, comparar e contrastar, resumir, colaborar, debater etc. - Estratexias e técnicas para responder eficazmente e con niveis crecentes de fluidez, adecuación e corrección a unha necesidade comunicativa concreta a pesar das limitacións derivadas do nivel de competencia na lingua estranxeira e nas demais linguas do repertorio lingüístico propio. - Estratexias de uso común para identificar, organizar, reter, recuperar e utilizar creativamente unidades lingüísticas (léxico, morfosintaxe, patróns sonoros etc.) a partir da comparación das linguas e variedades que conforman o repertorio lingüístico persoal. - Expresións e léxico específico de uso común para intercambiar ideas sobre a comunicación, a lingua, a aprendizaxe e as ferramentas de comunicación e aprendizaxe (metalinguaxe). - Comparación entre linguas a partir de elementos da lingua estranxeira e outras linguas: orixe e parentescos.

4.1. Concrecións metodolóxicas

No ensino de idiomas, a preocupación central debe ser a de motivar o alumnado para lle facilitar a aprendizaxe. Polo tanto, débese variar todo o posible a presentación dos contidos. Para iso utilízase material diverso, estimulante e orixinal, como, por exemplo, revistas, xornais, películas en versión orixinal e subtituladas, cintas de audio con cancións, con diálogos, con narracións, xogos, encrucillados adaptados aos diferentes niveis, libros de exercicios gramaticais, etc.

Este curso o alumnado contará tamén con unha auxiliar de conversa, Melanie Forsthuber, austríaca, que previsiblemente terá unha sesión con este curso cada dúas semanas.

Recorreráse sobre todo ás actividades en grupo para que os alumnos intenten facer un traballo dedutivo das regras gramaticais e ser protagonistas da súa aprendizaxe. Trátase de afastarse das exposicións maxistras por parte do profesorado para favorecer a interacción entre os alumnos. En definitiva, preténdese utilizar métodos comunicativos centrados na figura do alumno, o que supón un cambio verbo dos métodos máis tradicionais, que se centran na figura do profesor e que lle deixan ao alumno pouca marxe para expresarse. Hoxe, o profesor debe ser un guía que organiza as clases, explica os conceptos e mais os procedementos a seguir e lles deixa aos alumnos unha certa liberdade para traballar con eles. Con todo, é recomendable contar cun método que lles sirva, tanto ao profesor como ao alumno, de base para presentar a materia dun xeito ordenado e poder ver as regularidades gramaticais máis facilmente.

Os estudantes serán así beneficiarios dun método que reflicte as súas necesidades, expectativas e intereses, que lles permite avanzar dunha forma sistemática e ordenada, que facilita a adquisición da competencia comunicativa e que favorece a participación creativa na aprendizaxe.

A lingua de comunicación na aula é o alemán. Programaranse actividades que requiran un traballo en parellas ou en grupo, xa que os alumnos prefiren falar en grupos pequenos que fronte a toda a clase. Cada grupo ten as súas necesidades particulares, polo que é preciso adaptar e personalizar o curso na medida do posible. Por riba das diferentes prioridades, os diferentes problemas e as diferentes formas de estudar do alumnado, imponse desde o principio unha planificación racional con determinados obxectivos.

Un completo programa de idiomas debe incluír a atención ao léxico, á gramática, á fonética, á sociedade e á cultura. Así, e mediante unha ampla gama de actividades, o alumno pode avanzar progresivamente e adquirir as necesarias destrezas receptiva e produtiva.

Para fomentar a destreza receptiva pódense utilizar diferentes medios:

- A audición.
- Os diálogos, as cancións, os vídeos, os exercicios de fonética, etc.
- A lectura (diálogos, textos orixinais ou adaptados ao nivel, xornais e revistas, etc.).
- A explicación de contidos léxicos ou gramaticais, v.g., a través da mímica.
- A reflexión sobre o funcionamento do alemán a través de exercicios gramaticais e

de vocabulario.

Tras a fase receptiva, e antes de chegar á fase de produción, convén levar a cabo unha fase de memorización e de automatización mediante actividades de repetición, exercicios de substitución, etc. Durante a fase de produción, tanto oral como escrita, póñense en marcha diferentes procedementos. A práctica lingüística debe ser o máis parecida posible á comunicación na vida real. Esta é a razón de que salientemos sobre todo o traballo en parellas e en grupo, con escenificacións, reproducións de diálogos, etc. Tamén a produción escrita se fai de diferentes maneiras: mediante redaccións, resumos, esquemas, artigos, informes, comentarios, etc.

Todo isto supón unha participación activa do alumno, que se percibe como protagonista nunha clase na que se utilizan vivencias, experiencias, coñecementos do mundo, intereses e sentimentos seus. A aprendizaxe do idioma personalízase e facilítase. O alumno aprende dun xeito máis efectivo.

En definitiva, un curso de idiomas debe ofrecer:

- Unha implicación directa do alumno. O profesor facilitaralle as ferramentas necesarias para que poida lograr unha aprendizaxe significativa, axudarlle a desenvolver as súas propias capacidades mediante a activación dos seus coñecementos previos e, finalmente, farao participe da súa propia aprendizaxe mediante o fomento das técnicas de autocorrección, de cocorrección, de autoavaliación e de coavaliación.
 - Un desenvolvemento das distintas facultades lingüísticas.
 - Un material variado no que se incluírá un emprego exhaustivo de material auténtico, tanto en textos como en gravacións, que motive todos os alumnos.

4.2. Materiais e recursos didácticos

Denominación
Libro do curso: Genial Klick Deutsch für Jugendliche - Kursbuch A2
Libro de exercicios: Genial Klick Deutsch für Jugendliche - Arbeitsbuch A2
Glosario A2 Alemán -Español
Diccionarios en papel e en liña
Aula virtual
Computador, proxector de vídeo e altosfalantes
Encerado
Encerado dixital

O material didáctico elixido para traballar na aula é geni@l klick. A2, da editorial Klett, que se compón dun libro do curso, un libro de traballo, un glosario e dous discos compactos con diálogos, textos de comprensión oral e cancións. Este material propón actividades adaptadas aos intereses, ás experiencias e mais ás ambicións do alumnado. Traballaranse as leccións 1 a 6 (unidades didácticas 1 a 6).

Geni@l klick. A2 desenvolve un enfoque didáctico baseado sobre a comunicación e a adquisición da competencia comunicativa, e considera que a capacidade de comunicarse nunha lingua estranxeira é unha necesidade na sociedade contemporánea. Fomenta, de maneira dinámica e participativa, todos os aspectos necesarios para o ensino e a aprendizaxe dunha lingua estranxeira. É dicir, os usos e as formas de comunicación, a reflexión sobre a lingua e a súa aprendizaxe (lingua oral, lingua escrita, gramática, ortografía, léxico e fonética) e sobre os seus aspectos socioculturais. Dáselle valor ao desenvolvemento da autonomía na aprendizaxe como medio para implicar o alumnado. Promóvese a utilización de estratexias de aprendizaxe, deixando que o alumnado seleccione as máis axeitadas ao seu propio estilo.

Outros materiais didácticos que se poderán utilizar durante o curso son:

A) Lecturas complementarias no marco das actuacións do instituto destinadas ao fomento da lectura: Utilizaranse fragmentos de textos que poidan servir como punto de partida para a consolidación da comprensión lectora e da expresión oral e escrita. A lectura e a posterior discusión sobre estes textos escritos servirán para acadar os devanditos obxectivos.

B) Cine: Está prevista a proxección dunha ou varias películas en alemán. Traballarase con didactizacións que permitan aproveitar ao máximo os aspectos lingüísticos das obras.

C) Música: Traballarase na clase con música de grupos que cantan en alemán coa finalidade de fomentar sobre todo a destreza da comprensión oral. Elixiranse aquelas cancións que permitan a realización de múltiples exercicios gramaticais e creativos e que estimulen a motivación da clase. O alumnado deberá ter, traer e facerse responsábel do seu material: libros, caderno ou cartafol cun espazo reservado para a materia de Alemán, etc.

5.1. Procedemento para a avaliación inicial

Cómpre coñecer e valorar dun xeito rápido e áxil a situación educativa e emocional do alumnado, é dicir, o perfil e as características dominantes dos grupos, particularmente no tocante ao nivel de desenvolvemento das competencias e ao dominio dos contidos, con especial atención ás dificultades e ás necesidades de atención educativa.

Revisados os informes individualizados do alumnado, e para poder coñecer o nivel mínimo da clase en xeral, e de cada alumna/o en particular, levarase a cabo unha avaliación de acordo co seguinte deseño:

- Terá lugar durante as primeiras semanas do curso.
- Levarase a cabo recorrendo á observación directa.
- Realizarase mediante actividades dinámicas, fluídas e pausadas: sensibilización, pequenos intercambios orais, interaccións que acheguen información sobre os coñecementos, as habilidades e as actitudes.
- Non se cualificará.
- Terá carácter orientador e será o punto de referencia para a toma de decisións relativas a unha implementación da programación didáctica axeitada ao perfil do alumnado.
- Fornecerá datos que poderán ser compartidos coas persoas titoras e co equipo docente nas xuntas de avaliación inicial convocadas polo Departamento de Orientación.

Coa información recollida na avaliación inicial e contrastada nas xuntas de avaliación inicial, decidirse a maneira de intervir nos casos en que se detectasen dificultades relevantes.

5.2. Criterios de cualificación e recuperación

Pesos dos instrumentos de avaliación por UD:

Unidade didáctica	UD 1	UD 2	UD 3	UD 4	UD 5	UD 6	Total
Peso UD/ Tipo Ins.	17	16	17	16	17	17	100
Proba escrita	40	40	60	20	40	0	33
Táboa de indicadores	60	60	40	80	60	100	67

Criterios de cualificación:

A) As unidades didácticas avalíanse mediante probas escritas, probas orais e táboas de indicadores.

A repartición trimestral das unidades didácticas é a seguinte:

- Primeiro trimestre: unidades didácticas 1- 2

- Segundo trimestre: unidades didácticas 3 - 4

- Terceiro trimestre: unidades didácticas 5 - 6

B) En cada trimestre fanse exercicios e probas que atenden as catro destrezas das linguas, e a maiores probas da gramática e vocabulario de cada tema:

a) Gramática

b) Vocabulario

c) Comprensión lectora

d) Expresión escrita

e) Audición

f) Expresión oral

C) O nivel de logro dos obxectivos previstos exprésase en forma numérica, como resultado de dividir entre 7 a seguinte suma:

Nota dos exercicios e probas de gramática

+ nota dos exercicios e probas de vocabulario

+ nota dos exercicios e probas de comprensión lectora

+ nota dos exercicios e probas de expresión escrita

+ nota dos exercicios e probas de comprensión oral

+ nota dos exercicios e probas de expresión oral

+ nota da valoración da responsabilidade (responsabilidade, constancia e capacidade de organización) e da participación (participación enriquecedora na dinámica da aula e cumprimento das normas de convivencia)

Debe terse en conta o seguinte: - A nota máxima en cada exercicio ou proba é un 10.

- Cada unha das sete notas pondera exactamente igual.

- A nota de valoración da responsabilidade e da participación outórgase da seguinte maneira:

- Pártese dun 10 ao comezo do trimestre.
 - En cada hora de clase obsérvase se o alumno satisfai as esixencias de: - Responsabilidade: deberes, controis de vocabulario, material didáctico, caderno, axenda, etc., concentración, respecto polo profesor e polos compañeiros, etc.
 - De non satisfacer algunha das esixencias mencionadas, apúntase a correspondente observación.
 - As observacións apuntadas determinan se se mantén ou non a nota inicial de 10.
- Para superar a materia en cada trimestre, o alumno terá que conseguir unha nota mínima de 5.
- Se a nota media tivese centésimas, redondearase á alza a partir de 0,5.
- A nota final da avaliación ordinaria de xuño calcularase facendo a media das medias obtidas polo alumno nos tres trimestres.

Criterios de recuperación:

Actividades de reforzo e de recuperación:

Para o alumnado que teña pendente a materia do primeiro ou o segundo trimestre, e dado que a adquisición dunha lingua non é un estudo de temas perfectamente illados, senón un sistema progresivo de coñecementos encadeados, o Departamento de Alemán opta por un sistema de avaliación continua.

Con todo, se unha/un alumna/o non acadada a nota mínima nun trimestre, séguese un procedemento cuxos elementos básicos son:

a) Á/Ao alumna/o comunícanse os mínimos de consecución que precisa acadar.

b) Tamén se lle comunican os exercicios e probas que ten que facer para acadar os mínimos de consecución.

c) Esta comunicación faise dun xeito persoal, razoado e detallado.

d) Á/Ao alumna/o ofrécense a posibilidade de facer os devanditos exercicios e probas nunha data acordada co profesor.

d) Tamén se lle ofrece asesoramento para a preparación dos devanditos exercicios e probas.

f) Os devanditos exercicios e probas teñen carácter voluntario.

No comezo do ano académico, o alumnado será informado do xeito en que vai ser avaliado. O alumnado tamén será informado con regularidade sobre a súa situación verbo da propia aprendizaxe e verbo dos obxectivos que se espera acadar.

O alumnado que non superou o curso recibirá do profesorado de Alemán as instrucións de traballo e mais o apoio

permanente para a superación da materia suspensa, de acordo coas seguintes pautas:

- O traballo será organizado con cada alumno ou alumna individualmente.
- O material didáctico será o libro de texto do curso académico.
- O alumnado recibirá clases específicas para recuperar a materia pendente, independentemente de que a profesora acorde co alumnado a posibilidade de realizar tarefas de recuperación.

Sempre que o alumnado o precise, o/a profesor/a estará dispoñíbel.

6. Medidas de atención á diversidade

A) De acordo co previsto no artigo 3 da Orde do 8 de setembro de 2021 pola cal se desenvolve o Decreto 229/2011, do 7 de decembro, polo cal se regula a atención á diversidade do alumnado dos centros docentes da Comunidade Autónoma de Galicia en que se imparten as ensinanzas establecidas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación (DOG do 26), adóptanse todas as "medidas e accións que teñen como finalidade adecuar a resposta educativa ás diferentes características e necesidades, ritmos e preferencias de aprendizaxe, motivacións, intereses e situacións sociais e culturais de todo o alumnado".

B) En xeral, e dado que non todo o alumnado aprende da mesma maneira e ao mesmo ritmo, realízanse actividades a distinto nivel:

- Para todo o grupo
- De reforzo para o alumnado cun ritmo lento e baixa comprensión
- De ampliación para alumnado cunha aprendizaxe máis rápida
- Adicionais para aquel alumnado que remata antes as tarefas individuais/grupais da clase

C) En concreto, procúrase:

- Detectar axiña as dificultades específicas de aprendizaxe, coa finalidade de facer un reforzo educativo dirixido á adquisición dos coñecementos necesarios para continuar o proceso educativo.
- Darlle unha atención educativa axeitada, mediante adaptacións curriculares significativas, ao alumnado con necesidades educativas especiais, que presenta características que inciden especialmente no seu proceso de aprendizaxe: alumnado con TDAH (trastorno de déficit de atención con hiperactividade), con dislexia, con síndrome do espectro autista (v.g. Asperger), con dificultades sensoriais (visuais ou auditivas), con dificultades psicocognitivas, con alta capacidade intelectual, con dificultades motoras, alumnado estranxeiro recentemente incorporado ao sistema, etc.

D) No caso do alumnado que permanece un ano máis no mesmo curso, elabórase un plan específico personalizado de reforzo dirixido a superar as dificultades que levaron á devandita repetición.

E) Trátase de:

- Previr a aparición ou evitar a consolidación das dificultades de aprendizaxe.
- Facilitar o proceso de socialización e a autonomía do alumnado.
- Asegurar a coherencia, a progresión e a continuidade do proceso educativo.
- Fomentar as actitudes de respecto cara ás diferenzas individuais.

F) Esta atención educativa pode concretarse en:

- Utilizar alternativas metodolóxicas con que intentar compensar as carencias deste tipo de alumnado (asegurar a atención, manter o contacto visual, utilizar unha linguaxe sinxela, expor a idea principal ao principio, focalizar a exposición nas ideas centrais, utilizar estímulos visuais, promover a participación mediante preguntas sinxelas, etc.).
- Sempre que sexa preciso, unha flexibilización concretada nunha adaptación curricular individualizada: modificación dos elementos de acceso ao currículo (métodos de comunicación alternativos, actividades de reforzo ou de ampliación, etc.).

- Unha avaliación diferenciada que ten en conta as dificultades de xeneralización na aprendizaxe, a baixa tolerancia á frustración, o desfase que poida darse en determinadas áreas ou materias, e as dificultades na comprensión e na expresión oral e escrita (probas curtas e con preguntas breves, cerradas, claras e con vocabulario sinxelo, que poden ser completadas de forma oral; flexibilidade en canto á duración; etc.).

- Unha especial disposición do espazo da aula.
- A elección dun material didáctico específico.
- A coordinación co persoal de apoio, etc.

G) Esta atención educativa non minora as cualificacións.

H) Estas medidas tómanse sempre en colaboración co Departamento de Orientación, coa mestra ou mestre de Audición e linguaxe e coa titora ou titor.

7.1. Concreción dos elementos transversais

	UD 1	UD 2	UD 3	UD 4	UD 5	UD 6
ET.1 - Comprensión lectora	X	X	X	X	X	X
ET.2 - Expresión oral e escrita	X	X	X	X	X	X
ET.3 - Competencia dixital	X	X	X	X	X	X
ET.4 - Emprendemento social	X	X	X	X	X	X
ET.5 - Fomento do espírito crítico e científico	X	X	X	X	X	X
ET.6 - Educación emocional e en valores	X	X	X	X	X	X
ET.7 - Coeducación	X	X	X	X	X	X
ET.8 - Creatividade	X	X	X	X	X	X
ET.9 - Educación para a saúde	X	X	X	X	X	X
ET.10 - Educación para a sustentabilidade	X	X	X	X	X	X
ET.11 - Respecto mutuo entre iguais	X	X	X	X	X	X
ET.12 - Aprendizaxe da prevención e resolución pacífica de conflitos	X	X	X	X	X	X
ET.13 - Valores que sustentan a liberdade e a democracia	X	X	X	X	X	X

Observacións:

A) Os elementos transversais están sempre presentes e trabállanse nas diferentes actividades que desenvolven os contidos das unidades didácticas.

B) Algúns elementos transversais trabállanse, dun xeito especial, nas conmemoracións como a do Día Internacional da Muller, o Día Internacional da Paz, etc.

7.2. Actividades complementarias

Actividade	Descrición	1º trim.	2º trim.	3º trim.
Viaxe de estudos a Múnic	O departamento organiza cada ano unha estadía nun país de fala alemá		X	
Charlas ás familias e ao alumnado dos colexios adscritos ao IES A. Xelmírez I	Cada ano ofrecemos charlas e información ao alumnado de 6º de primaria dos colexios adscritos e as súas familias sobre as vantaxes de estudar alemán		X	

Observacións:

A) Viaxe de estudos a Múnic:

Como é habitual, o Departamento de Alemán organiza unha viaxe de estudos a un país de fala alemá, que no curso 2023-2024 ten as seguintes características:

a) Destino: Múnic (Alemaña)

b) Datas: 14 a 21 de marzo de 2024

c) Participantes: 23 alumnas/os escollidas/os entre as/os que, no curso 2023-2024, estean matriculadas/os en Alemán no 4º curso da ESO e no bacharelato e que cursasen a materia desde o 1º curso da ESO ou acreditan un nivel A2 de alemán

d) Acompañantes: o profesor Laureano Araujo e a profesora Sagrario Torrado

e) Tema central: historia contemporánea

f) Observación importante: a organización da viaxe de estudos está supeditada á situación económica das familias e mais ao desenvolvemento da guerra en Ucraína. Polo tanto, o Departamento de Alemán resérvase a opción de cancelar a actividade en calquera momento se entende que as circunstancias así o aconsellan.

B) Charlas ás nais / aos pais do alumnado do 6º curso de educación primaria: Como vén sucedendo desde o curso académico 2003-2004, o profesorado do departamento, acompañado polo director, pola orientadora e por colegas doutros departamentos de linguas estranxeiras, impárteles unha breve charla informativa ás nais / aos pais do alumnado do 6º curso de Educación Primaria dos colexios Raíña Fabiola e López Ferreiro sobre a posibilidade que van ter as súas fillas / os seus fillos de estudaren alemán no Instituto de Educación Secundaria Arcebispo Xelmírez I. Este ano, a charla, que se vai facer co apoio dunha presentación de PowerPoint, terá lugar previsibelmente nos propios centros de primaria, e aproveitarase a ocasión para repartir entre as/os interesadas/os a folla informativa "O alemán no IES Arcebispo Xelmírez I de Santiago de Compostela"

8.1. Procedemento para avaliar o proceso do ensino e a practica docente cos seus indicadores de logro

Indicadores de logro
Adecuación da programación didáctica e da súa propia planificación ao longo do curso académico
Realizo a programación da miña actividade educativa tendo como referencia o DECRETO 117/2023, do 27 de xullo, polo que se modifica o Decreto 156/2022, do 15 de setembro, polo que se establecen a ordenación e o currículo da educación secundaria obrigatoria na Comunidade Autónoma de Galicia. Adopto estratexias e programa actividades en función dos obxectivos didácticos, dos tipos de contidos e das características do alumnado. Planifico as clases de xeito flexible, preparando actividades e recursos axustados á programación didáctica, e , sobre todo, acorde coas necesidades e intereses do alumnado. Establezo e comparto co alumnado os criterios, procedementos e instrumentos de avaliación e autoavaliación que permiten facer seguemento do progreso do alumnado e comprobo grao de consecución da aprendizaxe.
Metodoloxía empregada
Presento e propono un plan de traballo, explicando a súa finalidade, antes de cada unidade. Relaciono os contidos e actividades cos intereses e coñecementos previos do alumnado. Informo dos progresos e das dificultades atopadas. Estruturo e organizo os contidos dando unha visión xeral de cada tema (mapas conceptuais, esquemas, que teñen que aprender, que é importante, etc.). Propono actividades que aseguran a adquisición dos obxectivos didácticos previstos. Propono actividades variadas. Corrijo e explico os traballos e actividades do alumnado e dou pautas para a mellora das súas aprendizaxes. Uso estratexias e procedementos de auto avaliación e co-avaliación en grupo que favorezan a participación do alumnado na avaliación. Utilizo diferentes técnicas de avaliación en función da diversidade. Utilizo diferentes medios para informar as familias, ao profesorado e ao alumnado dos resultados da avaliación.

Organización xeral da aula e o aproveitamento dos recursos
Propoño actividades individuais e traballos en grupo. Distribúo o tempo adecuadamente. Adopto distintos agrupamentos en función das circunstancias da clase. Utilizo recursos didácticos variados. Teño en conta o procedemento xeral, que concreto na miña programación de aula, para a avaliación das aprendizaxes. Aplico os criterios de avaliación establecidos para as distintas áreas de coñecemento. Realizo unha avaliación inicial. Contemplo outros momentos de avaliación inicial: a comezos dun tema, dunha Unidade Didáctica, de novos bloques de contido... Utilizo suficientes criterios de avaliación que atendan de maneira equilibrada a avaliación dos diferentes contidos. Utilizo procedementos e instrumentos variados de recollida de información.
Medidas de atención á diversidade
Comprobo, de diferentes modos, que os alumnos e alumnas comprenderon a tarefa que teñen que realizar: facendo preguntas, facendo que verbalicen o proceso, etc. Facilito estratexias de aprendizaxe: como solicitar axuda, como buscar fontes de información, pasos para resolver cuestións, problemas, dou ánimos e asegúrome a participación de todos e todas. Controlo frecuentemente o traballo dos alumnos: explicacións adicionais, dando pistas, feedback. Teño en conta o nivel de habilidades do alumnado, o seu ritmo de aprendizaxe, as posibilidades de atención, etc., e en función deles, adapto os distintos momentos do proceso de ensino- aprendizaxe (motivación, contidos, actividades. Coordínome con outros profesionais (profesorado de apoio, equipo de Orientación Educativa), para modificar e/o adaptar contidos, actividades, metodoloxía, recursos... aos diferentes ritmos e posibilidades de aprendizaxe.
Clima de traballo na aula
Asegúrome de que as relacións que establezo cos meus alumnos e alumnas dentro da aula e as que estes establecen entre si son correctas, fluídas e non discriminatorias. Favorezo a elaboración de normas de convivencia coa achega de todos e todas e reacciono de forma ecuánime ante situacións conflitivas. Fomento o respecto e a colaboración entre o alumnado e acepto as súas suxestións e achegas, tanto para a organización das clases como para as actividades de aprendizaxe. Proporciono situacións que facilitan aos alumnos o desenvolvemento da afectividade como parte da súa Educación Integral.
Coordinación co resto do equipo docente e coas familias ou as persoas titoras legais
Reviso e corrixo frecuentemente os contidos, actividades propostas dentro e fose da aula, a adecuación dos tempos, dos agrupamentos e dos materiais utilizados. Proporciono información ao alumno sobre a execución das tarefas e como pode melloralas e favorezo procesos de auto avaliación e co- avaliación. En caso de obxectivos insuficientemente alcanzados propoño novas actividades que faciliten a súa adquisición. En caso de obxectivos suficientemente alcanzados en curto espazo de tempo, propoño novas actividades que faciliten un maior grao de adquisición.

Descrición:

O profesorado avalúa a súa propia práctica docente en relación ao grao de adquisición das competencias por parte do alumnado.

Cos datos obtidos ao longo do curso, na memoria académica procuraranse identificar as dimensións das competencias que mellor adquirise o alumnado e detectar aquelas que rexistraron un menor grao de adquisición.

Estas conclusións poderán servir para propor melloras verbo da organización dos contidos, da súa secuenciación, das actividades de aprendizaxe ou de avaliación ou dos aspectos metodolóxicos.

8.2. Procedemento de seguimento, avaliación e propostas de mellora

Ao remate de cada trimestre, a programación didáctica pode revisarse, se for preciso. A devandita revisión, de ser necesaria, ten en conta os seguintes puntos:

A) Seguimento da programación didáctica no apartado correspondente do Proens:

- Indicadores de logro: para calcular o grao de cumprimento dos obxectivos por parte do docente debemos deseñar un instrumento de auto avaliación no que figuren a puntuación obtida (cunha notación, poñamos por exemplo, do 1 ao 5) sobre os indicadores de logro que se expuxeron no punto 8.1.

- Unidades didácticas: data de inicio e final, número de sesións previstas e realizadas

- Propostas de mellora e outras observacións: en función da puntuación obtida sobre os indicadores de logro, haberá que reflexionar sobre os problemas que xurdiron, estudar as propostas que non funcionaron e propoñer posibles

melloras.

B) Actividades complementarias: feitas ou non?

C) As conclusións que se obteñen poden incluírse na memoria académica e servir para suxerir, se se considera oportuno, propostas de melloras de cara ao curso académico seguinte, verbo da organización dos contidos, da súa secuenciación, das actividades de aprendizaxe ou de avaliación ou dos aspectos metodolóxicos.

9. Outros apartados